

[Niels Andersen.]

var venstre, der var dominerende i det samarbejde, som har bestået disse to oppositionspartier imellem, og når det ærede medlem hr. Henry Christensen taler om historiske tidspunkter, tør jeg nok sige, at det var for mig et historisk tidspunkt, da jeg blev klar over, at i det spil, der har været med hensyn til lønningslovene, er det det konservative folkeparti, der har sejret over venstre.

Retsforbundet anser det stadig for betænkeligt, at man gennemfører disse love med den virkning, jeg her har omtalt; men det er naturligvis noget, man kan diskutere videre i det udvalg, der jo fortsat består. På den anden side er der ikke tvivl om, at lovforslagene vil blive vedtaget i den skikkelse, de får efter afstemningen i dag, og jeg skal også ærligt og redeligt erkende, at der i mit eget parti er divergerende opfattelser af, hvad man skal lægge mest vægt på i denne lovgivning. Jeg må tydeligt og klart erkende, at der er gode principielle ting i den: der er den gennemgribende forenkling og rationalisering af hele lønsystemet, der er ligelønsprincippet, lønklassernes reducering til 30, ophævelsen af den hidtidige nivellering, og der er ajourføringen af pensionsbidragene. Det er alt sammen reformer, vi hilser med stor tilfredshed og glæde, men der er som sagt inden for mit parti divergerende opfattelser af, hvad man skal lægge størst vægt på: skal det være disse rent principielle goder, eller skal det være det rent økonomiske spørgsmål?

De betragtninger, det ærede medlem hr. Henry Christensen har fremført i dag, betyder i virkeligheden for mig at se, at man fra venstres og konservativ side vil søge at jage en kile ind i regeringssamarbejdet. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det samarbejde, der består inden for de 3 regeringspartier, er absolut godt, og det er ubrydeligt; men det er dog ikke så ubrydeligt, at vi ikke hver enkelt kan have en opfattelse, som afviger fra helhedens. Der er dog så megen frihed inden for disse 3 regeringspartier, at der også på dette område er en vis tolerance, og jeg havde ikke ventet, at man skulle høre bebrejdelser i den retning fra frihedspartiet venstre.

Jeg anser det for et fremskridt rent parlamentarisk, at man i stadig øget om-

fang har lov til at have sin personlige opfattelse med hensyn til de spørgsmål, der foreligger for folketetinget; og det er min opfattelse, at hvis vi går videre ad den vej, vil folkestyret her i landet blive mere rigt og bære bedre frugt gennem det arbejde, der gøres i folketetinget.

Finansministeren (Kampmann): Det er almindeligt, at man ved anden behandling begynder med at takke udvalget for det arbejde, der er udført. Jeg vil ikke forsømme dette, jeg vil endog meget gerne understrege, at jeg synes, udvalget har gjort et usædvanlig godt, omfattende, dybtgående og hurtigt arbejde med denne lovgivning. Det har jo ikke været let for udvalget at komme igennem det; det har ikke alene måttet arbejde, medens folketetinget har holdt møder, men også i den pause, der var i tingets forhandlinger i en 14 dages tid.

Udvalget har modtaget en lang række deputationer, som man har hørt på, så vidt jeg har forstået med tålmodighed og interesse, og nogle resultater er der da også kommet ud af det.

Jeg forstår så udmærket, at de partier, der ikke har været repræsenteret enten i kommissionen eller i udvalget, kan have vanskeligt ved at komme igennem alle enkeltheder vedrørende denne lovgivning. Jeg kan også sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen — og det gælder også tjenestemændene — at der også mellem anden og tredje behandling vil blive mulighed for at fremsætte ønsker, hvis man har sådanne. Naturligvis håber jeg, man vil begrænse sig til de tilfælde, hvor man har nye synspunkter at fremføre, eller hvor der er sket noget, som man mener det er nødvendigt at kommentere.

Jeg vil også i dag udtrykke min glæde over, at det er lykkedes her ved anden behandling at nå frem til forslag til en tjenestemandsløvgivning, der i så høj grad ligner de fremsatte forslag. På de punkter, hvor der er foretaget ændringer, er det sket med fuld tilslutning fra alle i udvalget repræsenterede partier; det var jo ikke ganske klart efter fremsættelsen og første behandling, at noget sådant kunne lykkes. Det har været min bestemte opfattelse, at det kunne lykkes, og det er klart, at hele min indsats i dette arbejde kan vurderes på forskellig